

392R3886

N:o L 391/20

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

31.12.92

KOMISSION ASETUS (ETY) N:o 3886/92,**annettu 23 päivänä joulukuuta 1992,**

naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) 805/68 säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja asetusten (ETY) N:o 1244/82 ja (ETY) N:o 714/89 kumoamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamisopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 27 päivänä kesäkuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 805/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella 2066/92⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 b artiklan 8 kohdan, 4 c artiklan 4 kohdan, 4 d artiklan 6 ja 8 kohdan, 4 e artiklan 1 ja 5 kohdan, 4 f artiklan 4 kohdan, 4 g artiklan 5 kohdan, 4 h artiklan 2 kohdan, 4 i artiklan 4 kohdan ja 4 k artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

27 marraskuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 a–4 h artiklassa tarkoitetut palkkiojärjestelmät kuuluvat yhdistetystä hallinto- ja tarkastusjärjestelmän luomisesta eräitä yhteisön tukijärjestelmiä varten annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3508/92⁽³⁾, (jäljempänä 'yhtenäistetty järjestelmä') soveltamisalaan; tämän vuoksi kyseisen asetuksen säännökset olisi rajattava koskemaan kysymyksiä, joista ei ole päätetty laaja-alaisesti kyseisessä yhtenäistetystä järjestelmässä,

olisi säädettävä, että asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklan 7 kohdassa säädetty hallinnollinen asiakirja erityispalkkion myöntämistä varten laadittaisiin ja vahvistettaisiin pääsääntöisesti kansallisella tasolla; eri jäsenvaltioiden erityisten hallinto- ja tarkastusedellytysten huomioon ottamiseksi olisi sallittava muodoltaan erilaiset hallinnolliset asiakirjat; kun eläin viedään jäsenvaltiosta toiseen, toiminnan luotettavuus edellyttää koko yhteisössä yhtenäisen hallinnollisen kauppasiakirjan antamista,

on suotavaa tarkentaa, että erityispalkkion myöntämisen edellytyksenä on hallinnollisista asiakirjoista ja eläinten tunnistamisesta annettujen säännösten noudattaminen; alueellisen enimmäismäärän ja eläintiheyden tavoitteiden vuoksi eläimet, joihin niitä on sovellettu, eivät voi enää kuulua saman ikäryhmän erityispalkkiohakemukseen; erityisesti kausiporrastuspalkkion ollessa kyseessä näitä eläimiä olisi pidettävä eläiminä, joille palkkio on myönnetty,

saadun kokemuksen perusteella erityisen teurastettaessa myönnettävän palkkion myöntämisaikajaksot olisi määriteltävä samoiksi kuin edellisessä järjestelmässä; uuden kahteen ikäryhmään jaottelun huomioon ottamiseksi on tarpeen säätää kahdesta erillisestä vaihtoehdosta palkkion myöntämiseksi; A-vaihtoehdon valitseminen edellyttää vakaata tuotantorakennetta erityisesti siltä ajanjaksolta, jonka eläin viettää tilalla; näiden kahden vaihtoehdon erityispiirteet tekevät vastaavasti tarpeelliseksi ja asianmukaiseksi tietyistä yleisessä järjestelmässä sovellettavista säännöksistä poikkeamisen,

hakemusten jättöön eläimen pitoajan jälkeen liittyvät erityiset tarkastusongelmat edellyttävät erityisiä varotoimenpiteitä, kuten erityisesti osallistumisen ilmoittamista ennakolta, hakemuksen sisältöä ja hakemukseen liitettäviä todisteita koskevia lisävaatimuksia sekä eläinten kirjaamista koskevia erityisvelvoitteita,

kausiporrastuspalkkion myöntämisen edellytykset on täsmennettävä sellaisiksi, että tämä palkkio on vuodesta 1993 kokonaan käytössä asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 c artiklan 1 kohdan mukaisesti,

emolehmän määritelmää on täsmennettävä 4 d artiklan 8 kohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti; tähän liittyen rodut olisi pidettävä samoina kuin edellisessä järjestelmässä lukuun ottamatta kahta rotua, joita ei tähän asti ole pidetty emolehminä; lisäksi olisi jatkettava olenmaisilta osiltaan vanhaan emolehmäjärjestelmään kuuluvien hallintosääntöjen soveltamista, erityisesti keskimääräisen maitotuotoksen ja kansallisen lisäpalkkion osalta,

tuottajakohtaisia enimmäismääriä koskevan järjestelmän täytäntöön panemiseksi sellaisena kuin se on otettu käyttöön asetuksen (ETY) N:o 805/68 uusissa artikloissa olisi määriteltävä säännöt, jotka koskevat kyseisten enimmäismäärien vahvistamista ja tietojen toimittamista niistä tuottajille; lisäksi eräät termit olisi määriteltävä, jotta kyseisistä säännöksistä tulisi käyttökelpoisia,

⁽¹⁾ EYVL N:o L 148, 28.6.1968, s. 24

⁽²⁾ EYVL N:o L 215, 30.7.1992, s. 49

⁽³⁾ EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1

kun otetaan huomioon tuottajakohtaisia enimmäismääriä koskevan järjestelmän markkinoita säätelevä vaikutus, olisi säädettävä niiden palkkio-oikeuksien, joita oikeuksien haltija ei ole käyttänyt tietyn ajanjakson aikana, palauttamisesta kansalliseen reserviin; samoin olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kansallisesta reservistä ilmaiseksi oikeuksia saavat käyttävät oikeuksiaan tarkoin säädettyihin tarkoituksiin,

oikeuksien siirtoa ja tilapäistä luovuttamista koskevien säännösten täytäntöön panemiseksi yhdenmukaisesti edellyttää eräiden hallinnollisten sääntöjen vahvistamista; hallinnollisen työn pitämiseksi kohtuullisena siirrettävien ja tilapäisesti luovutettavien oikeuksien pienin sallittu määrä olisi vahvistettava riittävän korkeaksi ottaen kuitenkin huomioon pientuottajien erityistilanne,

näiden sääntöjen on myös estettävä, että asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 e artiklan 1 kohdassa säädettyä velvoitetta, jonka mukaan siirrettäessä oikeuksia ilman tilan siirtoa tietty prosentiosuus oikeuksista on siirrettävä kansalliseen reserviin, ei jätetä noudattamatta; lisäksi olisi säädettävä tilapäisen luovuttamisen ajallisesta rajoittamisesta siirtoon liittyvien sääntöjen väärinkäytösten estämiseksi,

tilan siirroksi olisi luettava tapaus, jossa ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevien maiden viljelijä siirtää kaikki oikeutensa toiselle tuottajalle ja lopettaa tuotantonsa,

hallinnollinen järjestelmä, joka koskee kaikkien oikeuksien siirtämistä ilman tilan siirtoa kansallisen reservin välityksellä, edellyttää soveltamista varten tietyn oikeudellisen viitekehysten perustamista, jotta järjestelmä säilyttäisi taloudellisen yhdenmukaisuuden tuottajien välistä oikeuksien siirtoa koskevan järjestelmän kanssa; olisi säädettävä erityisesti puolueettomista perusteista, joilla vahvistetaan oikeuksiaan siirtävälle tuottajalle kansallisesta reservistä maksettavasta summasta ja vastaavia oikeuksia kansallisesta reservistä saavan tuottajan maksettavasta summasta,

mahdollisuus valita joko vuosi 1990 tai 1991 viitevuodeksi aiheuttaa väliaikaisesti ongelmia, joista on annettava säännökset; olisi säädettävä alkuperäisestä oikeuksien myöntämisestä tietyille tuottajille, joiden olosuhteet on tarkkaan määriteltävä; oikeuksien kokonaismäärä ei kuitenkaan saa nousta viitevuoden saatujen ja/tai viitevuoden mahdollisten oikeuksien kokonaismäärää suuremmaksi; ottaen huomioon poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi tuottaja saatuaan viitevuoden palkkiota ei kuitenkaan ole hakenut viitevuotta seuraavan tai sitä seuraavien vuosien palkkiota, olisi säädettävä mahdollisuudesta antaa tälle tuottajalle palkkiota kansallisesta reservistä; oikeutettujen odotusten periaatteen mukaisesti on tarpeen säätää tuottajille, joiden enimmäismäärä ei vastaa tavallista tasoa, palkkiolisänä myönnettävästä ylimääräisestä palkkiosta korvaukseksi siitä, että hän osallistuu yhteisön laajaperäistämishjelmaan,

yhteisen maatalouspolitiikan säännöksiä, erityisesti emolehmäpalkkiota koskevia säännökset sovelletaan

Kanarian saariin vasta 1 päivästä heinäkuuta 1992; tästä syystä tälle alueelle asettuneiden tuottajien enimmäismääriä ei voida vahvistaa suhteessa myönnettyihin viitevuoden palkkiomääriin; tuottajakohtaiset enimmäismäärät olisivat vahvistettava alueella lasketun viitevuoden karjamäärän perusteella ja sen rajoissa, jotta pysyttäisiin mahdollisimman lähellä viitevuoden taloudellista tilannetta, ottaen huomioon tuottajille myönnetty vuoden 1992 palkkiot,

siirtyminen asetuksen (ETY) N:o 2066/92 voimaan tullessa olemassa olevasta järjestelmästä tuottajakohtaisten enimmäismäärien järjestelmään voi aiheuttaa palkkion siirtoihin liittyviä vaikeuksia niille tuottajille, jotka eivät omista tilansa maita; markkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi olisi säädettävä, että kyseiset jäsenvaltiot toteuttavat aiheellisia toimenpiteitä näiden ongelmien ratkaisemiseksi ottaen samalla huomioon asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d–f artiklassa vahvistetusta järjestelmästä seuraavan tuottajien ja palkkio-oikeuksien yhteyden,

on tarpeen määrittää eläintilheyden laskutapa; kyseisen tiheyden soveltamisen helpottamiseksi on siis tarpeen vahvistaa kiinteä päivämäärä maidon viitemäärän huomioon ottamiselle,

erityispalkkio- ja emolehmäpalkkiojärjestelmä perustuvat viiteajanjaksoon, joka on kalenterivuosi; on siis tarpeen vahvistaa päivämäärä, jona kyseisiin järjestelmiin kuuluvat tekijät otetaan huomioon; tämän takia ja hallinnon tehokkuuden ja yhdenmukaisuuden varmistamiseksi päivämääräksi olisi valittava hakemuksen jättöpäivä,

jalostuspalkkion soveltamista varten olisi täsmennettävä tietyt termit sekä yksityiskohtaiset säännöt hakemuksen jätöstä; jalostustoimien tarkastamiseksi tehokkaasti ja helposti olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta nimetä hyväksytyt jalostamot ja täsmentää jalostuspäivät,

on ehkäistävä jalostuspalkkion väärinkäytökset; tämän takia on määritettävä palkkion myöntämisen edellytykset ja suljettava palkkion myöntämisen ulkopuolelle erityisesti muualta tuodut eläimet ja ne, joissa on poikkeavuuksia; olisi samoin täsmennettävä jäsenvaltioiden tarkastusvelvollisuudet,

naudanliha-alan palkkiojärjestelmien uudistuksen yhteydessä toteutettujen toimenpiteiden seuraamiseksi komission on oltava täysin tietoinen jäsenvaltioiden toteuttamista täytäntöönpanotoimenpiteistä sekä mainittujen järjestelmien soveltamisesta saaduista määrällisistä tuloksista; olisi siis säädettävä jäsenvaltioiden tiedoksiantovelvoitteista,

siirtyminen jo olemassa olevista järjestelmistä uusiin palkkiojärjestelmiin aiheuttaa jäsenvaltioissa useita hallinnollisia ja käytännöllisiä vaikeuksia; siirtymisen helpottamiseksi olisi säädettävä siirtymäsäännöksistä; on erityisesti suotavaa, ettei sonneja, joista vanhan järjestelmän mukaan on jo myönnetty erikoispalkkio, täysin suljeta asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklassa tarkoitetun palkkion myöntämisen ulkopuolelle; olisi lisäksi sallittava tietty joustavuus eläinten tunnistamisessa ja kirjaamisessa ottaen huomioon sen, että siihen liittyvät yhtenäistetyn järjestelmän yhteydessä säädetyt rakenteet ovat toiminnallisia vasta tämän asetuksen tullessa voimaan,

Kanarian saarten alueellisen enimmäismäärän soveltamiseksi olisi säädettävä tuottajakohtaisen enimmäismäärän yhteydessä emolehmäpalkkiosta säädettyjä säännöksiä vastaavista säännöksistä,

emolehman uuden määritelmän vuoksi eräät rodut, joille aikaisemmin myönnettiin palkkio, on suljettu palkkion myöntämisen ulkopuolelle; tuottajien, joita asia koskee, epäoikeudenmukaisten tappioiden välttämiseksi ja laumojen muuntamisen helpottamiseksi on suotavaa vuosien 1993 ja 1994 siirtymäkauden ajan myöntää palkkio näistä rodusta, tämän poikkeuksen edellytysten on kuitenkin oltava tarkoin määritellyt,

olisi kumottava asetukset (ETY) N:o 1244/82⁽¹⁾ ja (ETY) N:o 714/89⁽²⁾, ja

naudanlihan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tässä asetuksessa säädetään yksityiskohtaiset säännöt asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 a–4 k artiklassa säädettyjen palkkiojärjestelmien soveltamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 säädetyin yhtenäistetyn hallinto- ja tarkastusjärjestelmän (jäljempänä 'yhtenäistetty järjestelmä') säännösten soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 143, 20.5.1982, s. 20

⁽²⁾ EYVL N:o L 78, 21.3.1989, s. 38

1 LUKU

ERITYISPALKKIO

[asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artikla]

1 Jakso

Yleinen järjestelmä

2 artikla

Hakemukset⁽³⁾

1 Yhtenäistetyssä järjestelmässä määrättyjen vaatimusten täydentämiseksi kussakin eläintukihakemuksessa (jäljempänä 'hakemus') on oltava:

- eläinten lukumäärät ikäryhmittäin jaoteltuina;
- viittaukset hallinnollisiin asiakirjoihin, jotka seuraavat hakemusten perusteena olevien eläinten mukana.

2 Hakemuksessa voidaan huomioida ainoastaan eläimet, jotka ovat pitoajan alussa:

- vähintään kahdeksan ja enintään kahdenkymmenen kuukauden ikäisiä ensimmäisessä ikäryhmässä,
- vähintään kahdenkymmenen kuukauden ikäisiä toisessa ikäryhmässä.

3 artikla

Hallinnolliset asiakirjat

1 Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta kunkin eläimen mukana olisi kansallinen hallinnollinen asiakirja viimeistään ensimmäisestä palkkiohakemuksesta lähtien. Tällä asiakirjalla on voitava varmistaa, että yhtä eläintä ja ikäryhmää kohden myönnetään ainoastaan yksi palkkio.

2 Jäsenvaltiot voivat säätää, että kansallinen hallinnollinen asiakirja on:

- asiakirja, joka seuraa kunkin yksittäisen eläimen mukana,
- tuottajan pitämä yhdistetty *luettelo*, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos kyseiset eläimet pysyvät samalla tuottajalla ensimmäisen hakemuksen jätöstä kunnes ne saatetaan markkinoille teurastusta varten,
- keskusviranomaisen pitämä yhdistetty *luettelo*, jossa on kaikki hallinnollista asiakirjaa varten säädetyt tiedot, jos jäsenvaltio tai jäsenvaltion osa, joka käyttää tätä mahdollisuutta, tarkastaa kaikki hakemukseen kuuluvat eläimet

⁽³⁾ Ks. yhtenäistettyä järjestelmää koskevan neuvoston asetusehdotuksen 6 artiklan 1 kohta. Hakemuksen muut osatekijät eritellään yhtenäistetyn järjestelmän soveltamista koskeissa yksityiskohtaisissa säännöissä

paikan päällä, tarkastaa näiden eläinten liikkeitä sekä merkitsee kunkin tarkastettavan eläimen pysyvästi (korvan lävistys), ja tuottajien on sallittava tämä.

Jäsenvaltioiden, jotka päättävät käyttää yhtä näistä mahdollisuuksista, on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä ja annettava sille tiedoksi asiaa koskevat toimeenpanosäännökset. Tämän kohdan soveltamisessa jäsenvaltion osana pidetään ainoastaan Iso-Britanniaa ja Pohjois-Irlantia.

3 Lähettäjämäana olevan jäsenvaltion on annettava kustakin eläimestä, jota palkkion oletetaan koskevan ja jota pidetään kaupan yhteisön sisällä, ennen kauppaa tehdystä pyynnöstä hallinnollinen kauppa-asiakirja, jonka malli on liitteessä I.

Määrämaana oleva jäsenvaltio antaa pyynnöstä hallinnollisen kauppa-asiakirjan perusteella kansallisen hallinnollisen asiakirjan.

Jos jäsenvaltion kansallinen hallinnollinen asiakirja muistuttaa täysin edellä tarkoitettua mallia, sitä voidaan kuitenkin käyttää hallinnollisena kauppa-asiakirjana, jos se on siten otsikoitu.

4 Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan, jotta hallinnollisten kauppa-asiakirjojen oikeellisuus voitaisiin tarkastaa tehokkaasti.

4 artikla

Pitoaika

Eläimen pitoaika on hakemuksen jättöpäivää seuraava kahden kuukauden pituinen ajanjakso.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että tuottaja voi vahvistaa muita alkupäivämääriä, jos ne eivät ole myöhempiä kuin kaksi kuukautta hakemuksen jättöpäivästä.

5 artikla

Alueellinen enimmäismäärä

1 Kun palkkiokelpoisten eläinten lukumäärä ei ole kokonaisluku suhteellisen vähennyksen soveltamisen johdosta, desimaaliosasta myönnetään yhden eläinokohtaisen palkkion suuruinen määrä. Ainoastaan ensimmäinen desimaali otetaan huomioon.

2 Jäsenvaltiot toimittavat komissiolle tiedoksi:

a) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1993:

— määrätyt alueet,

— alueelliseen enimmäismäärään kuuluvien sonnien lukumäärän;

b) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kunakin kalenterivuonna niiden ikäryhmittäin jaoteltujen eläinten lukumäärän, joista ei ole myönnetty edellisen kalenterivuoden erityispalkkiota alueellisen enimmäismäärän soveltamisen vuoksi.

6 artikla

Tuottajakohtainen enimmäismäärä

Ennen tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakamista jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tieto jakamisesta ja jakamista varten vahvistetut perusteet.

7 artikla

Palkkion myöntäminen

1 Palkkion myöntämisessä otetaan huomioon ainoastaan:

— eläimet, joista on kansallinen hallinnollinen asiakirja,

ja

— jotka on tunnistettu asianmukaisesti asiaa koskevien kansallisten ja yhteisön säännösten mukaisesti.

2 Eläimet, joista ei ole myönnetty palkkiota joko asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklan 3 kohdassa tarkoitettua suhteellisen vähennyksen soveltamisen tai eläintiheyden soveltamisen vuoksi, eivät voi enää kuulua saman ikäryhmän palkkioanomukseen ja niitä pidetään eläiminä, joista on myönnetty palkkio.

2 jakso

Teurastuspalkkion myöntäminen

[Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklan 5 kohta]

8 artikla

Vaihtoehdot

1 Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä teurastuksen yhteydessä tai kun eläimet saatetaan markkinoille ensimmäisen kerran noudattaen yhtä seuraavista vaihtoehdoista:

— palkkion myöntäminen ensimmäisestä ikäryhmästä ja palkkion ryhmittäinen myöntäminen molemmista ikäryhmistä yhdessä, jos niiden tuotantorakenne sen sallii (vaihtoehto A),

tai

— palkkion myöntäminen ainoastaan toisesta ikäryhmästä (vaihtoehto B).

2 Jäsenvaltiot, jotka käyttävät yhtä 1 kohdassa säädetyistä mahdollisuuksista, säätävät, että palkkio myönnetään samoin palkkiokelpoisten eläinten toiseen jäsenvaltioon lähettämisen yhteydessä tai vietäessä niitä kolmanteen maahan.

3 Kun yhtä edellä 1 kohdassa tarkoitetuista kahdesta vaihtoehdosta sovelletaan, palkkiota myönnettäessä on 2-4 artiklan säännöksistä poiketen noudatettava seuraavia säännöksiä.

9 artikla

Osallistumisilmoitus

Saadakseen kalenterivuoden palkkiota kunkin tuottajan on jätettävä osallistumisilmoitus ennen kalenterivuoden ensimmäisen hakemuksen jättöä.

Tässä ilmoituksessa on oltava:

- tuottajan nimi ja osoite,
- niiden eläinten likimääräinen lukumäärä, joista tuottaja suunnittelee hakevansa kyseisen kalenterivuoden palkkiota.

10 artikla

Hakemus

1 Eläintuki-hakemus on jätettävä viimeistään kolmekymmentä päivää eläimen teurastuksesta tai ensimmäisestä markkinoille saattamisesta. Kun eläin lähetetään toiseen jäsenvaltioon tai viedään kolmanteen maahan, hakemus on jätettävä ennen kuin eläin poistuu kyseisen jäsenvaltion alueelta.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että hakemus lähetetään muun henkilön kuin tuottajan välityksellä. Tällöin sen tuottajan nimi ja osoite, jonka oletetaan saavan palkkiota, on merkittävä hakemukseen.

2 Yhtenäistetyssä järjestelmässä määrättyjen vaatimusten täydentämiseksi, kun on kyse myöntämisestä teurastuksen yhteydessä, kussakin hakemuksessa on oltava:

- a) teurastamon antama todistus, kun tuki myönnetään teurastuksen yhteydessä; siinä todistetaan:
- teurastamon nimi ja osoite,
 - teurastuspäivä, eläinten tunnistenumerot ja teurastusnumerot,
 - että eläimen teuraspaino on vähintään 200 kilogrammaa.

Jäsenvaltion on valvottava säännöllisesti ja puolueettomasti lähetettyjen todistusten paikkansapitävyyttä;

b) kun on kyse myöntämisestä ensimmäisen markkinoille saattamisen yhteydessä:

- ostajan nimi ja osoite,
- eläinten tunnistenumerot,
- ilmoitus siitä, että eläimen elopaino on vähintään 370 kilogrammaa;

c) kun on kyse eläimen lähettämisestä toiseen jäsenvaltioon tai sen viennistä kolmanteen maahan:

- lähettäjän tai viejän nimi tai osoite,
- eläinten tunnistenumerot,
- ilmoitus siitä, että eläin on vähintään kymmenen kuukauden ikäinen.

Hakemuksen mukana on seurattava kansallinen hallinnollinen asiakirja, sanotun kuitenkin rajoittamatta 15 artiklan a kohdan soveltamista.

3 Kun eläin lähetetään toiseen jäsenvaltioon tai viedään kolmanteen maahan, 13 artiklassa tarkoitettu todiste eläimen lähettämisestä tai viennistä kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun eläin on poistunut kyseisen jäsenvaltion alueelta.

11 artikla

Teurastus

Kun palkkio myönnetään ensimmäisen markkinoille saattamisen yhteydessä, eläinten on oltava teurastettuja 15 päivän kuluessa päivästä, jona ne saatiin markkinoille ensimmäisen kerran.

Jäsenvaltioiden on varmistuttava tämän vaatimuksen noudattamisesta.

12 artikla

Ruhon paino ja tarjontamuoto

1 Ruhon paino vahvistetaan sellaisen ruhon perusteella, joka täyttää komission asetuksen (ETY) N:o 859/89⁽¹⁾ liitteessä III määritellyt vaatimukset.

Jos ruhon tarjontamuoto poikkeaa kyseisestä määritelmästä, sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 563/82⁽²⁾ liitteen korjauskertoimia.

2 Kun eläin teurastetaan teurastamossa, jossa ei sovelleta yhteisön täysikasvuisten nautanruhojen luokitusasteikkoaa, jäsenvaltio voi sallia, että eläimen paino vahvistetaan elopainon perusteella. Tällöin eläimen teuraspainon katsotaan olevan suurempi kuin 200 kilogrammaa, kun sen elopaino on suurempi kuin 370 kilogrammaa.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 91, 4.4.1989, s. 5

⁽²⁾ EYVL N:o L 67, 11.3.1982, s. 23

13 artikla

Lähtettäminen tai vienti

1 Kun eläin lähetetään toiseen jäsenvaltioon, kauppa todistetaan lähettäjän ilmoituksella, johon on merkitty eläimen määräpaikka.

2 Viennin yhteydessä eläimen poistuminen yhteisön tullialueelta todistetaan samoin kuin vientituen yhteydessä.

14 artikla

Luettelo

Kukin tilalla oleva sonni on merkittävä tuottajan erityisluetteloon käyttäen eläimen tunnistusnumeroa viimeistään kolmantena päivänä eläimen saapumisesta tilalle, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhtenäistetyssä järjestelmässä määrättyjä vaatimuksia.

15 artikla

Vaihtoehto A

Kun sovelletaan vaihtoehtoa A:

- a) jäsenvaltiot voivat pidättäytyä soveltamasta kansallista hallinnollista asiakirjaa. Tällöin niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että eläimistä, joilla käydään yhteisönsisäistä kauppaa, myönnettäisiin samassa ikäryhmässä kaksi palkkiota;
- b) jäsenvaltioiden on säädettävä, että eläimistä, joilla on käyty yhteisönsisäistä kauppaa niiden ollessa vanhempia kuin yhdeksäntoista kuukauden ikäisiä, myönnetään palkkiota toisessa ikäryhmässä;
- c) pitoaika on:
 - teurastusta tai ensimmäistä markkinoille saattamista edeltävät kaksi kuukautta, kun on kyse ensimmäiseen ikäryhmään kuuluvista eläimistä,
 - eläimen kahdenkymmenennen elinkuukauden ensimmäistä päivää seuraavat neljä kuukautta, kun on kyse toiseen ikäryhmään kuuluvista eläimistä;
- d) eläintiheyttä laskettaessa kukin kahden ikäryhmän ryhmittäiseen hakemukseen kuuluva eläin otetaan huomioon kahteen kertaan.

16 artikla

Vaihtoehto B

Sovellettaessa vaihtoehtoa B pitoaika on aikaisintaan kyseisen eläimen kahdenkymmenennentoisen elinkuukauden ensimmäistä päivää seuraavat kaksi kuukautta.

17 artikla

Palkkion myöntäminen ja maksaminen

Palkkio myönnetään ja maksetaan tuottajalle, joka lähettää hakemuksen tai joka on merkitty hakemukseen.

18 artikla

Tietojen toimittaminen

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi valittu vaihtoehto ja sitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ennen kyseisen kalenterivuoden alkamista.

II LUKU

KAUSIPORRASTUSPALKKIO

[Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 c artikla]

19 artikla

Palkkion soveltaminen

Komissio päättää viimeistään 1 päivänä heinäkuuta kunakin kalenterivuonna, missä jäsenvaltioissa voidaan myöntää seuraavan kalenterivuoden kausiporrastuspalkkiota. Kalenterivuoden 1993 palkkioon oikeutetuista päätetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992.

20 artikla

Oikeus palkkioon

1 Palkkiota voidaan myöntää ainoastaan sellaisista nautoista, joista on myönnetty erityispalkkiota kausiporrastuspalkkiota soveltavassa jäsenvaltiossa joko asetuksen (ETY) N:o 805/68 entisen 4 a artiklan tai kyseisen asetuksen 4 b artiklan nojalla ja jotka on teurastettu kausiporrastuspalkkiota soveltavassa jäsenvaltiossa.

2 Palkkiota voidaan myöntää ainoastaan tuottajalle, joka piti eläintä viimeksi ennen sen teurastusta.

21 artikla

Palkkiohakemus

1 Tuottaja lähettää hakemuksen sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka alueella hänen tilansa sijaitsee.

2 Kuhunkin hakemukseen on sisällyttävä teurastustodistus, jossa todistetaan:

- a) sen teurastamon nimi ja osoite, jossa ilmoitetut eläimet on teurastettu;

b) eläinten tunnistusnumerot, teurastusnumerot ja teurastuspäivämäärä.

Kansallisen hallinnollisen asiakirjan on oltava hakemuksen mukana; tämä ei kuitenkaan koske niitä eläimiä, joista on myönnetty erityispalkkiota ainoastaan asetuksen (ETY) N:o 805/68 entisen 4 a artiklan nojalla.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen todistamiseksi, että erityispalkkio on myönnetty, ja niiden on tarkastettava säännöllisesti ja puolueettomasti edellä tarkoitettujen todistusten oikeellisuus.

III LUKU

EMOLEHMÄPALKKIO

[Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artikla]

1 jakso

Yleinen järjestelmä

22 artikla

Lihakarjarotua olevat lehmät

Lihakarjarotuisina lehminä asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 a artiklan kolmannessa luetelmakohdan mukaisesti ei pidetä tämän asetuksen liitteen II lehmärotuja.

23 artikla

Pitoaika

Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 5 kohdassa tarkoitettu kuuden kuukauden pitoaika alkaa hakemuksen jättöpäivää seuraavana päivänä.

24 artikla

Hakemus

1 Yhdistetyssä järjestelmässä säädettyjen vaatimusten täydentämiseksi, kun palkkiota haetaan asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 6 kohdan mukaisesti, kussakin eläintuki-hakemuksessa (jäljempänä 'hakemus') on oltava:

a) ilmoitus maidon tuottajakohtaisesta viitemäärästä, joka on myönnetty tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkavan kahdentoista kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alussa. Jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se annetaan toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi niin pian kuin mahdollista;

ja

b) tuottajan sitoumus olla lisäämättä tuottajakohtaista viitemääräänsä säädettyä enimmäismäärää suuremmaksi hakemuksen jättöpäivää seuraavan kahdentoista kuukauden aikana.

2 Hakemukset voidaan lähettää kalenterivuonna jäsenvaltion säätämän kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 41 artiklan 2 kohdan a alakohdan soveltamista.

25 artikla

Keskimääräinen maitotuotos

Keskimääräinen maitotuotos lasketaan tämän asetuksen liitteen III keskimääräisten maitotuotosten perusteella. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää laskennassa jäsenvaltioiden hyväksymää asiakirjaa, jossa todistetaan tuottajan lypsykarjan keskimääräinen maitotuotos.

26 artikla

Kansallinen lisäpalkkio

1 Kansallinen lisäpalkkio voidaan myöntää ainoastaan:

— tuottajalle, jolle myönnetään saman kalenterivuoden yhteisön emolehmäpalkkiota,

ja

— siitä määrästä eläimiä, jota emolehmäpalkkio koskee.

2 Jäsenvaltiot voivat määrätä lisäpalkkion myöntämiselle lisäedellytyksiä. Ne antavat tästä tiedon komissiolle viipymättä.

2 jakso

Tuottajakohtainen enimmäismäärä, reservit, siirrot

[Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d–4 f artikla]

27 artikla

Tuottajakohtainen enimmäismäärä

1 Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajakohtainen enimmäismäärä kullekin tuottajalle asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetuilla edellytyksillä.

2 Sitä varten otetaan huomioon niiden emolehmien määrä, joista myönnetään valittuna viitevuonna alkaneen asetuksen (ETY) N:o 1244/82 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua hakemuksen jättöajanjakson palkkio.

3 Kullekin tuottajalle annetaan tiedoksi hänen tuottajakohtainen enimmäismääränsä niin nopeasti kuin mahdollista ja viimeistään 31 päivänä lokakuuta 1993. Jos viitevuoden palkkioiden määrää ei ole vielä vahvistettu lopullisesti tuottajan ja toimivaltaisen viranomaisen riidan vuoksi, voidaan tehdä ilmoitus väliaikaisesta tuottajakohtaisesta enimmäismäärästä.

4 Tuottajan, joka jäätyään palkkion myöntämisen ulkopuolelle asetuksen (ETY) N:o 1244/82 4 a artiklan 8 kohdan soveltamisen vuoksi ei ole hakenut:

- viitevuoden palkkiota, katsotaan saaneen palkkion kyseisen säännöksen soveltamiseksi tehdyssä tarkastuksessa todetusta määrästä palkkiokelpoisia eläimiä,
- jonkin viitevuotta vuoteen 1992 seuraavan vuoden palkkiota, katsotaan jättäneen hakemuksen, joka koskee kyseisen säännöksen soveltamiseksi tehdyssä tarkastuksessa todettua määrää palkkiokelpoisia eläimiä.

28 artikla

Määritelmiä

Sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 3 kohtaa:

- a) 'lähimmällä viitevuodella' tarkoitetaan viitevuotta, joka on lähinnä sekä valittua viitevuotta että vuotta 1993 ja jona olosuhteet eivät ole ennalta arvaamattomat,
- b) 'luonnonoloilla' voidaan tarkoittaa olosuhteita, jotka ovat tehneet aiheelliseksi asetuksen (ETY) N:o 1244/82 4 a artiklan 2 kohdan soveltamisen, sekä seuraavat olosuhteet, jos ne ovat vallinneet ennen hakemuksen esittämistä tai ennen määräpäivää, joka on asetettu viitevuoden hakemusten esittämiselle, ja jos toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt ne:
 - vakava luonnononnettomuus, joka on vaikuttanut merkittävästi tuottajan maatalaan,
 - satunnainen tuottajan emolehmien kasvatukseen tarkoittamien rehuvarojen tai rakennusten tuhoutuminen,
 - eläinkulkutauti, jonka vuoksi vähintään puolet tuottajan emolehmäkarjasta on teurastettu.

29 artikla

Tiedonanto

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 31 päivänä elokuuta 1993:

- tuottajakohtaisten enimmäismäärien kokonaismäärä aluetyypeittäin jaoteltuna (epäsuotuisat ja muut); komissio vertaa tätä määrää hyväksyttäviksi arvioitujen viitevuoden hakemusten perusteella myönnettyihin palkkioihin,

- asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 3 kohdan nojalla tuottajille annettujen lisäpalkkio-oikeuksien määrä eriteltynä ilmenneiden luonnonolosuhteiden mukaan.

30 artikla

Kansalliset reservit

1 Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 31 joulukuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 f artiklan 1 kohdan soveltamiseksi pidättämänsä vähennysprosentti.

2 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto kalenterivuodesta 1994:

- viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin kalenterivuonna niiden palkkio-oikeuksien määrästä, joka on palautettu ilman korvausta kansalliseen reserviin sen vuoksi, että edellisenä kalenterivuonna on siirretty palkkio-oikeuksia ilman tilan siirtoa,
- viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin kalenterivuonna asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 f artiklan 2 kohdan nojalla edellisenä kalenterivuonna myönnettujen palkkio-oikeuksien määrä,
- viimeistään 30 päivänä huhtikuuta kunakin kalenterivuonna epäsuotuisien alueiden tuottajille lisäreservistä edellisenä kalenterivuonna annettujen palkkio-oikeuksien kokonaismäärä.

31 artikla

Epäsuotuisat alueet

Sovellettaessa asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 f artiklan 3 kohtaa ja tämän asetuksen säännöksiä epäsuotuisan alueen tuottajalla tarkoitetaan jokaista nautanlihan tuottajaa:

- jonka tila sijaitsee alueella, joka on määritelty neuvoston direktiivin (ETY) N:o 75/268/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan soveltamiseksi,
- tai
- jonka tilan käytössä olevasta viljelyalasta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 571/88⁽²⁾ 5 artiklan b kohdassa vähintään 50 prosenttia sijaitsee näillä alueilla ja käytetään nautakarjatuotantoon.

32 artikla

Ilmaiseksi saadut oikeudet

Kun tuottaja on saanut palkkio-oikeuksia ilmaiseksi kansallisesta reservistä:

⁽¹⁾ EYVL N:o L 128, 19.5.1975, s. 1

⁽²⁾ EYVL N:o L 56, 2.3.1988, s. 1

- a) tällä tuottajalla ei ole oikeutta siirtää tai palauttaa tilapäisesti oikeuksiaan seuraavana kolmena kalenterivuonna;
- b) ja jos tuottaja ei käytä kaikkia oikeuksiaan seuraavina kolmena kalenterivuonna, jäsenvaltio peruuttaa ja vie edellä tarkoitettujen kolmen vuoden aikana puolet käyttämättä jääneistä oikeuksista kansalliseen reserviin.

33 artikla

Jos tuottaja ei de kahtena peräkkäisenä kalenterivuonna käyttänyt vähintään 50:tä prosenttia oikeuksistaan, on viimeisenä kalenterivuonna käyttämättä jääneen osan siirryttävä kansalliseen reserviin, paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa. Tämä ei vaikuta edellä olevan artikkelin soveltamiseen.

34 artikla

Oikeuksien siirto ja väliaikainen luovutus

1 Palkkio-oikeuksien vähimmäismäärä, joka voidaan siirtää osittain ilman tilan siirtoa vahvistetaan:

- viideksi tuottajille, joiden palkkio-oikeuksien määrä on suurempi kuin kaksikymmentäviisi,
- kolmeksi tuottajille, joiden palkkio-oikeuksien määrä on vähintään kymmenen ja enintään kaksikymmentäviisi.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa tuotantorakenteensa perusteella tuottajille, joilla on vähemmän kuin kymmenen palkkio-oikeutta, oikeuksien vähimmäismäärän, joka ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin kolme.

2 Palkkio-oikeuksia voidaan tehokkaasti siirtää ja luovuttaa väliaikaisesti ainoastaan, jos tuottaja, joka siirtää tai luovuttaa oikeuksia ja se, joka vastaanottaa oikeudet, antavat siitä yhteisesti tiedon jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tämä tiedonanto on tehtävä jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa ja viimeistään kaksi kuukautta ennen jäsenvaltion hyväksymän hakemusten jättöajanjakson alkupäivää. Vuonna 1993 tiedonanto on kuitenkin tehtävä ennen jäsenvaltion vahvistamaa määräpäivää.

3 Tilapäinen luovutus voi koskea ainoastaan 1 kohdassa säädettyä vähimmäiseläinmäärän oikeuksien siirtämistä kokonaisuksi kalenterivuosi. Tuottajan on käytettävä tätä siirtoa lukuun ottamatta itse kaikki oikeutensa ensimmäistä luovuttamista seuraavien viiden vuoden aikana vähintään kahtena perättäisenä kalenterivuotena. Luovutus on mitätön, jolleivät nämä edellytykset täyty. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää komission hyväksymiin laajaperäistämishjelmiin osallistuville tuottajille väliaikaisen luovutuksen kokonaisuksen pidennyksestä kyseisten ohjelmien perusteella.

35 artikla

Tuottajakohtaisen enimmäismäärän muuttaminen

Kun palkkio-oikeuksia siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti, jäsenvaltiot päättävät uudesta tuottajakohtaisesta enimmäismäärästä ja toimittavat kyseisille tuottajille tiedon heidän palkkio-oikeuksiensa määrästä ennen jäsenvaltion säätämää ensimmäistä palkkiohakemusten jättöajanjaksoa.

36 artikla

Tuottajat, jotka eivät omista käyttämäänsä maata

Jos tuottaja hyödyntää ainoastaan julkisessa tai yhteisessä omistuksessa olevia maita ja päättää lopettaa koko tilanpidon ja siirtää kaikki palkkio-oikeutensa toiselle tuottajalle, häntä pidetään tuottajana, joka myy tai siirtää tilansa. Kaikissa muissa tapauksissa häntä pidetään tuottajana, joka siirtää ainoastaan palkkio-oikeutensa.

37 artikla

Siirto kansallisen reservin välityksellä

Kun jäsenvaltio säätää, että oikeudet siirretään ilman tilan siirtoa kansallisen reservin välityksellä, sen on sovellettava tämän asetuksen 33–37 artiklassa säädettyjä säännöksiä vastaavia kansallisia säännöksiä. Lisäksi jos:

- jäsenvaltiot voivat säätää, että väliaikainen luovutus tapahtuu kansallisen reservin välityksellä,
- palkkio-oikeuksia siirretään tai luovutetaan väliaikaisesti ja ensimmäistä luotelmakohtaa sovelletaan, siirto kansalliseen reserviin on pätevä vasta, kun toimivaltaiset viranomaiset ovat antaneet siitä tiedon tuottajalle, joka siirtää ja/tai luovuttaa oikeuksiaan, ja siirto kansallisesta reservistä toiselle tuottajalle on pätevä vasta, kun nämä viranomaiset ovat antaneet siitä tiedon tälle tuottajalle.

Lisäksi näiden säännösten on varmistettava, että jäsenvaltion on suoritettava muusta kuin asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 e artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua oikeuksien osasta maksu, joka vastaa tuottajien välisen suoran oikeuksien siirron yhteydessä suoritettavaa maksua, ottaen erityisesti huomioon tuotannon kehityksen kyseisessä jäsenvaltiossa. Tämä maksu on samansuuruinen kuin maksu, joka pyydetään tuottajalta hänen saadessaan vastaavia oikeuksia kansallisesta reservistä.

38 artikla

Erityissäännökset

1 Jos tuottajat ovat hakeneet ensimmäisen kerran vuosien 1991 tai 1992 palkkiota:

a) nämä tuottajat saavat perittyään tai saatuaan tilan haltuunsa toiselta tuottajalta, joka on lopettanut tuotannon saatuaan viitevuoden palkkiota, palkkio-oikeudet, jotka tämä toinen tuottaja olisi saanut, jos hän olisi jatkanut tuotantoaan vuoteen 1992. Tätä a alakohtaa sovellettaessa otetaan huomioon ainoastaan hakemukset, jotka koskevat perittyjä tai haltuun otettuja tiloja;

b) ja jos tämä vuosi on jäsenvaltion viitevuodeksi valitsemaa vuotta seuraava vuosi, tämä jäsenvaltio voi myöntää tuottajille palkkio-oikeuksia, jotka eivät kuulu asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 f artiklan 1 ja 3 kohdassa säädettyyn reserviin, jos nämä tuottajat eivät ole saaneet oikeuksia a alakohdan nojalla. Näin myönnettyjen oikeuksien kokonaismäärä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin mahdollisten kokonaisu-oikeuksien määrä, joka vastaa niitä viitevuoden palkkiota saaneita ja tuotantonsa lopettaneita tuottajia, jotka ovat lopettaneet tuotannon ilman jatkajaa tai henkilöä, joka olisi saanut tilan haltuunsa seuraavana kalenterivuonna, sekä 2 kohdassa tarkoitettuja tuottajia. Kun näiden luovutettujen oikeuksien lukumäärä on pienempi kuin mainittujen oikeuksien lukumäärä, ero voidaan maksaa kansalliseen reserviin.

2 Viitevuoden palkkiota saaneet tuottajat, jotka eivät ole hakeneet vuosien 1991 ja/tai 1992 palkkiota poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, mutta jotka kuitenkin ovat jatkaneet tuotantoaan, voivat saada palkkio-oikeuksia kansallisesta reservistä tapauskohtaisesti.

3 Tuottajalle, joka osallistuu jäsenvaltion valitsemana viitevuonna neuvoston asetuksen (ETY) N:o 797/85⁽¹⁾ mukaiseen tuotannon laajaperäistämishjelmaan, myönnetään osallistumisen lopussa hakemuksesta ylimääräinen määrä palkkio-oikeuksia; tämä määrä on viitevuoden palkkio-oikeuksien ja ohjelmaan osallistumisen alkamisvuotta edeltävän vuoden palkkio-oikeuksien erotuksen suuruinen. Tällöin:

a) tuottaja ei ole oikeutettu siirtämään eikä luovuttamaan tilapäisesti palkkio-oikeuksiaan kolmena seuraavana kalenterivuonna;

b) jos tuottaja ei käytä kaikkia oikeuksiaan kolmena seuraavana kalenterivuonna, jäsenvaltio voi peruuttaa ja viedä puolet näinä vuosina käyttämättä jääneistä oikeuksista kansalliseen reserviin.

4 Kanariansaarille asettuneille tuottajille, jotka ovat hakeneet ensimmäisen kerran kalenterivuoden 1992 palkkiota, annetaan palkkio-oikeuksia seuraavin edellytyksin:

a) vahvistetaan alueellinen enimmäismäärä, joka vastaa Espanjan valitsemana viitevuonna tällä alueella tilastotietojen mukaista emolehämäärää; tämä enimmäismäärä ei voi kuitenkaan olla suurempi kuin 8 000 eläintä;

b) tuottajakohtainen enimmäismäärä vahvistetaan tätä enimmäismäärää noudattaen ottaen huomioon se eläinmäärä, jolle myönnettiin kalenterivuoden 1992 palkkio, sekä asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja korjaavia tekijä.

5 Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 1993 kansalliset soveltamissäännökset, sekä 1–4 kohdan nojalla annettujen palkkio-oikeuksien määrä.

6 Jos eläinten määrä vuoden 1993 hakemuksessa on suurempi kuin 27 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettu tuottajakohtainen enimmäismäärä, eläinten määrä vähennetään tätä enimmäismäärää vastaavaksi.

39 artikla

Erityisongelmat

Jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava soveltuvat siirtämätöimenpiteet ratkaistakseen oikeudenmukaisesti ongelmat, joita saattaa syntyä tämän asetuksen voimaan tullessa niiden tuottajien, jotka eivät omista käyttämiään maita, ja näiden maiden omistajien sopimussuhteista palkkio-oikeuksien siirron tai muiden vaikutukseltaan samankaltaisten toimien yhteydessä. Tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa ainoastaan tuottajaan yhteydessä olevan palkkio-oikeusjärjestelmän käyttöön ottoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi, ja niissä on joka tapauksessa otettava huomioon tätä yhteyttä säätelevät periaatteet.

40 artikla

Osaoikeudet

1 Jos tämän jakson soveltamiseksi tehtyjen laskelmien tuloksena syntyy muita kuin kokonaislukuja, ainoastaan ensimmäinen desimaali otetaan huomioon.

2 Jos tämän jakson säännösten soveltaminen johtaa osittaisiin palkkio-oikeuksiin joko yhdelle tuottajalle tai kansalliseen reserviin, nämä oikeuksien osat lasketaan yhteen.

3 Jos tuottaja on saanut oikeuden osan, tämä osaoikeus antaa aihetta ainoastaan yksittäispalkkion vastaavankokoisen osan myöntämiseen.

IV LUKU

Erityispalkkiota ja emolehämpalkkiota koskevat yhteiset säännökset

41 artikla

Hakemukset

1 Jäsenvaltiot voivat hallinnollisista syistä säätää hakemukseen kuuluville eläimille vähimmäismäärän, joka ei saa olla suurempi kuin kolme.

(¹) EYVL N:o L 93, 30.3.1985, s. 1

2 Jäsenvaltiot voivat määrittää:

- a) palkkiohakemusten esittämisen ajanjaksot ja määräpäivät;
- b) sen hakemusten määrän, jonka yksi tuottaja voi esittää kalenterivuodessa palkkiojärjestelmää kohden.

42 artikla

Eläintiheys

1 Jokaiselle tuottajalle, joka lähettää saman kalenterivuoden

— asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viljelyalatukihakemuksen

sekä

— vähintään yhden erityispalkkiohakemuksen tai emolehmäpalkkiohakemuksen,

toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat sen nautayksikkömäärän, joka vastaa sitä eläinmäärää, josta voidaan myöntää palkkio ottaen huomioon tuottajan tilan rehualan.

2 Eläinmäärä, joka otetaan huomioon sovellettaessa 15 nautayksikön rajaa, lasketaan asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti.

3 Eläintiheyttä vahvistettaessa:

- a) otetaan huomioon tuottajalle kyseisenä kalenterivuonna alkaneen kahdentoista kuukauden pituisen lisämaksujärjestelmän soveltamisajanjakson alussa annettu maidon tilakohtainen enimmäismäärä;
- b) tämän viitemäärän tuottamiseen tarvittava lypsylehmien määrä lasketaan tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti.

4 Laskettaessa se eläinmäärä, josta voidaan myöntää palkkio:

- a) yhtenäistetyssä järjestelmässä määrättyjen sääntöjen mukaisesti vahvistettu hehtaarimäärä kerrotaan kyseisenä kalenterivuonna sovellettavalla eläintiheydellä;
- b) näin saadusta luvusta vähennetään tuottajalle annetun maidon viitemäärän tuottamiseen tarvittavaa lypsylehmämäärää vastaava nautayksikkömäärä;
- c) näin saadusta luvusta vähennetään sitä lampaiden ja vuohien määrää vastaava nautayksikkömäärä, josta on jätetty palkkiohakemus.

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2328/91⁽¹⁾ liitteen I muuntotaulukkoa sovellettaessa lypsylehmä vastaa 1,0 nautayksikköä.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 218, 6.8.1991, s. 1

Näin saatu lopullinen luku vastaa suurinta nautayksikkömäärää, jolle voidaan myöntää erityispalkkio ja emolehmäpalkkio.

5 Jäsenvaltioiden on toimitettava tiedoksi kullekin tuottajalle, jota asia koskee, tuottajaa koskeva eläintiheys ja siitä seuraava nautayksikkömäärä, josta palkkio voidaan myöntää.

43 artikla

Palkkiolisä

1 Toimivaltaiset viranomaiset selvittävät ne tuottajat, jotka tietynä kalenterivuonna ovat saamassa erityispalkkioita tai emolehmäpalkkioita ja joiden saman tietyn kalenterivuoden eläintiheys on pienempi kuin 1,4 nautayksikön (NY) hehtaarilta.

2 Tuottajat, jotka ovat 15 NY rajan vuoksi eläintiheyden soveltamisen ulkopuolella, voivat saada palkkiolisää, jos he ovat esittäneet viljelyalatukihakemuksen asetuksen (ETY) N:o 3508/92 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3 Palkkiolisät maksetaan niihin oikeutetuille tuottajille lopullisen palkkionmaksun yhteydessä.

44 artikla

Ennakot

1 Toimivaltainen viranomainen maksaa tuottajalle hallinnollisten ja paikan päällä tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella palkkiokelpoisten eläinten vahvistettua määrää kohden ennakon, joka on 60 prosenttia erityispalkkion ja emolehmäpalkkion suuruudesta.

Huolimatta siitä, mitä tukea sovelletaan, ennakkoa ei voida maksaa ennen kyseisen kalenterivuoden 1 päivää marraskuuta.

2 Lopullisen palkkionmaksun yhteydessä maksetaan sen palkkiomäärän, johon tuottajalla on oikeus, ja maksetun ennakon erotus.

45 artikla

Palkkionjakovuosi

Hakemuksen jättöpäivä määrittää palkkiojärjestelmiin kuuluvien eläinten palkkionjakovuoden sekä eläintiheyttä laskettaessa käytettävän nautayksikköiden määrän.

V LUKU

49 artikla

JALOSTUSPALKKIO

Palkkion myöntäminen ja tarkastus

[Asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 i artikla]

1 Lukuun ottamatta ylivoimaisia esteitä, palkkio myönnetään ainoastaan hakemukseen kuuluvasta eläimestä, joka:

46 artikla

— täyttää asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 i artiklassa säädetyt edellytykset,

Määritelmät

— on syntynyt yhteisössä,

Tässä luvussa tarkoitetaan:

- 'asianosaisella' tuottajaa ja muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa elävien nautojen alalla, joka on rekisteröity sen jäsenvaltion julkiseen rekisteriin, jota toimenpide koskee, ja jonka kotipaikka sijaitsee kyseisen jäsenvaltion alueella,
- 'jalostuksella' eläimen teurastusta, kun siitä saatuja tuotteita käytetään neuvoston direktiivin 64/433/ETY⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan V alakohdan mukaisesti,
- 'lypsykarjarodulla' tämän asetuksen liitteessä II luetellut rodut.

— on hyvässä yleiskunnossa, eikä siinä esiinny erityisesti poikkeavuuksia eikä vammoja,

— on tuotu jalostettavaksi ja jalostettu hakemukseen merkityssä jalostamossa määrättyinä päivinä; ylivoimaisen esteen sattuessa palkkio voidaan kuitenkin myöntää, jos asianomainen osoittaa toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että eläin on jalostettu hyväksytyssä jalostamossa ennen kuin eläin on ollut jalostamossa kymmenen päivää.

47 artikla

2 Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että eläimille tehdään fyysinen tarkastus jalostamoissa sinä päivänä, kun eläin tuodaan jalostamoon ja jalostetaan siellä. On tarkastettava, että palkkion myöntämisen edellytyksiä noudatetaan.

Palkkiohakemus

Kutakin tarkastettua eläintä koskevan tarkastuksen tulokset on merkittävä kertomukseen.

1 Asianomaisen on lähetettävä palkkiohakemus toimivaltaiselle viranomaiselle viimeistään kolme päivää ennen eläimen jalostusta.

3 Jos todetaan, että hakemukseen merkittyjen eläinten määrä on suurempi kuin jalostukseen esitettyjen eläinten määrä, palkkio myönnetään jalostukseen esitetystä määrästä, josta on vähennetty todettu erotus.

2 Kussakin hakemuksessa on oltava:

- a) jalostettavien eläinten määrä;
- b) jalostamon nimi ja päivämäärä, jolloin ilmoitetut eläimet aiotaan jalostaa;
- c) merkintä siitä, että eläimet ovat syntyneet yhteisössä.

50 artikla

48 artikla

Palkkion maksu

Jalostuksen edellytykset

Palkkion maksu yhden kuukauden aikana jalostetuista eläimistä maksetaan kerralla viimeistään kaksi kuukautta kyseisen kuukauden päättymisestä.

1 Jos jalostettavasta eläimestä on tarkoitus saada palkkio, eläin on jalostettava sen jäsenvaltion hyväksymässä jalostamossa, jonka alueella jalostamo sijaitsee.

51 artikla

Aiheeton maksu

2 Jäsenvaltiot voivat vahvistaa ne päivät, joina hakemuksiin kuuluvat eläimet voidaan tuoda jalostettavaksi ja jalostaa edellä tarkoitetuissa jalostamoissa.

Jos palkkio on maksettu aiheettomasti, sovelletaan yhtenäistetyssä järjestelmässä aiheettoman maksun palauttamista koskevia säännöksiä⁽²⁾.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 121, 29.7.1964, s. 2012/64

⁽²⁾ Katso komission asetus yhtenäistetyistä järjestelmästä annettujen yksityiskohtaisten sääntöjen myöhemmästä soveltamisesta

52 artikla

Tiedonanto

1 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi jalostuspalkkion täytäntöön panemiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

2 Jäsenvaltioiden, jotka päättävät olla soveltamatta palkkiota, on annettava tästä tieto komissiolle viimeistään kuukautta aiemmin.

3 Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi:

- hyväksymänsä jalostuslaitokset ja annettava tieto jokaisesta hyväksymisen peruuttamisesta,
- kunakin keskiviikkona niiden eläinten lukumäärä, joita koskeva hakemus on jätetty edellisen viikon aikana.

VI LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

53 artikla

Muuntaminen kansalliseksi valuutaksi

Palkkiot muunnetaan kansalliseksi valuutaksi:

- a) käyttäen 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna sovellettavaa maatalouden muuntokurssia, jona eläin on teurastettu, kun on kyse kausiporrastuspalkkiosta tai jalostuspalkkiosta;
- b) käyttäen 1 päivänä tammikuuta sinä vuonna sovellettavaa maatalouden muuntokurssia, jonka palkkiosta ja/tai palkkiolisästä on kyse, kun on kyse muista palkkiosta tai palkkiolisästä.

54 artikla

Saksan uudet osavaltiot (Länder)

Soveltaessaan asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 k artiklaa Saksa ottaa huomioon maatalouden rakenteen uusissa osavaltioissa sekä uusien osavaltioiden maatalouden rakenteen ennakoitavan kehityksen.

55 artikla

Kansalliset soveltamistoimenpiteet

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki muut aiheelliset toimenpiteet, joita tarvitaan tämän artiklan moitteettomaksi soveltamiseksi. Niiden on annettava siitä tieto komissiolle.

56 artikla

Tiedonanto

1 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi vuodesta 1994 viimeistään 30 päivänä kesäkuuta kunakin vuonna edellisen kalenterivuoden osalta:

- niiden sonnien lukumäärä, joista on myönnetty erityispalkkio, jaoteltuina ikäryhmittäin, ja jos eläimestä on myönnetty niille tiloille myönnettävä palkkiolisä, joiden eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaarilta, tämä on merkittävä,
- niiden emolehmien määrä, joista on myönnetty emolehmäpalkkio jaoteltuna asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 d artiklan 5 ja 6 kohdassa tarkoitettujen järjestelmien mukaan, ja jos eläimestä on myönnetty niille tiloille myönnettävä palkkiolisä, joiden eläintiheys on pienempi kuin 1,4 NY hehtaarilta, tämä on merkittävä.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedoksi vuodesta 1993 viimeistään 1 päivänä elokuuta kunakin vuonna niiden eläinten lukumäärä, joista on myönnetty kausiporrastuspalkkio.

57 artikla

Siirtyminen uuteen erityispalkkiojärjestelmään

1 Niistä eläimistä, joista on myönnetty erityispalkkiota asetuksen (ETY) N:o 805/68 entisen 4 a artiklan nojalla, ei voida myöntää asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklassa tarkoitettua erityispalkkiota ensimmäisessä ikäryhmässä.

2 Jäsenvaltiot, jotka soveltaessaan asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b artiklaa päättävät siirtyä yleisestä erityispalkkion myöntämisyjärjestelmästä palkkion myöntämiseen eläimen teurastuksen tai ensimmäisen markkinoille saattamisen yhteydessä tai päin vastoin, voivat käyttää näitä kahta myöntämisyjärjestelmää rinnakkain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 1993 lähetettyihin palkkiohakemuksiin asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 b ja 4 g artiklassa ja tässä asetuksessa säädetyillä edellytyksillä. Tällöin jäsenvaltiot voivat säätää, että sovelletaan samankaltaisia eläinten pitoaikaa koskevia säännöksiä kuin neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 468/87⁽¹⁾ säädetyssä järjestelmässä olevat säännökset.

Niiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että yhdestä eläimestä myönnettäisiin kaksi palkkiota samassa ikäryhmässä.

3 Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 5 artiklassa tarkoitettujen aakkosellisen nautaeläinten tunnistus- ja kirjaamisjärjestelmän soveltamiseen saakka tuottajan on merkittävä erityispalkkiohakemukseen, ovatko toiseen ikäryhmään kuuluvat eläimet kuohittuja vai eivät.

⁽¹⁾ EYVL N:o L 48, 17.2.1987, s. 4

4 Poiketen siitä, mitä 4 artiklassa säädetään:

- a) jäsenvaltiot voivat lyhentää eläinten pitoaikaa kuukaudella ikäryhmää kohden 1 päivän tammikuuta ja 28 päivän helmikuuta välisenä aikana jätetyissä hakemuksissa;
- b) jäsenvaltiot voivat säätää tammikuussa 1993 jätetyistä hakemuksista, että pitoaika on alkanut joulukuussa 1992. Tällöin hakemuksessa on oltava tuottajan tekemä selvitys siitä, että eläin on ollut hänellä lihotuksessa vähintään kuukauden ja että hänen tilallaan on ollut tänä aikana tähän lihotukseen tarvittavat tuotannontekijät.

5 Kanariansaarille asettuneet tuottajat, jotka ovat hakeneet ensimmäisen kerran kalenterivuoden 1992 erityispalkkiota, voivat saada palkkiota seuraavilla edellytyksillä:

- a) on vahvistettu alueellinen enimmäismäärä, joka vastaa Espanjan valitsemana viitevuonna tällä alueella tilastotietojen mukaista palkkiokelpoisten eläinten määrää; tämä enimmäismäärä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 25 000 eläintä;
- b) jos hakemukseen kuuluvien erityispalkkion edellytykset täyttävien eläinten määrä on suurempi kuin edellä tarkoitettu alueellinen enimmäismäärä, tuottajien palkkiokelpoisten eläimien määrää vähennetään samassa suhteessa.

58 artikla

Siirtyminen uuteen emolehmäpalkkiojärjestelmään

Poiketen siitä, mitä 22 artiklassa säädetään, vuosien 1993 ja 1994 hakemuksissa liharotuisella lehmällä tarkoitetaan liitteessä II lueteltua rotua tai näiden rotujen risteytyksiä, jos:

- lehmä on astutettu tai siemennetty liharotua olevalla sonnilla,
- ja
- kyseiselle tuottajalle on myönnetty vuoden 1990 tai vuoden 1991 emolehmäpalkkiota.

Niiden eläinten määrä, joita edellä tarkoitettujen säännökset voivat koskea, ei voi olla suurempi kuin niiden eläinten määrä, joista tuottaja on saanut vuosien 1990 tai 1991 palkkiota.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä joulukuuta 1992.

59 artikla

Eläinten tunnistaminen

Asetuksen (ETY) N:o 3508/92 5 artiklassa tarkoitetun aakkosellisen eläinten tunnistus- ja kirjaamisjärjestelmän soveltamiseen saakka:

- a) jäsenvaltioiden on varmistettava, että erityispalkkiohakemuksiin ja emolehmäpalkkiohakemuksiin kuuluvat eläimet ovat tunnistettavissa ja että ne kirjataan asianmukaisesti tarvittaessa soveltaen vastaavalla tavalla kuin asetuksen (ETY) N:o 714/89 7 artiklaa ja asetuksen (ETY) N:o 1244/82 1 artiklan 5 kohtaa, tässä järjestyksessä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (ETY) N:o 805/68 4 g artiklan 4 kohdassa säädettyjä tunnistamista ja kirjaamista koskevia velvoitteita;
- b) jos eläimen ikä ei käy ilmi asiakirjoista, toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää tuottajan ilmoittamaa ikää, epäselvissä tapauksissa viranomaisten on kuitenkin selvitettävä ikä muista lähteistä, erityisesti kun on kyse toiseen ikäryhmään kuuluvista kuohitsemattomista sonneista.

60 artikla

Asetusten kumoaminen

Kumotaan asetukset (ETY) N:o 1244/85 ja (ETY) N:o 714/89 1 päivästä tammikuuta 1993. Niitä sovelletaan edelleen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1992 lähetettyihin hakemuksiin. Asetuksen (ETY) N:o 714/89 7 artiklaa ja asetuksen (ETY) N:o 1244/82 1 artiklan 5 kohtaa sovelletaan kuitenkin asetuksen (ETY) N:o 3508/92 2 artiklan c kohdassa tarkoitetun eläinten aakkosellisen tunnistus- ja kirjaamisjärjestelmän soveltamiseen saakka.

61 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1993, lukuun ottamatta 18 ja 30 artiklan 1 kohtaa, joita sovelletaan asetuksen voimaantulosta.

Komission puolesta

Ray MAC SHARRY

Komission jäsen

LIITE I

ASETUKSEN 3 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU HALLINNOLLINEN
KAUPPA-ASIAKIRJA

Asiakirjan numero: (a)

1 **Sonnin syntymäaika** (b):

2 **Tunnistaminen**

Korvamerkki:

Edellinen merkki (c):

3 **Palkkiotilanne** (d)

Hakemus/Myöntäminen ensimmäisessä ikäryhmässä kyllä/ei

Hakemus/Myöntäminen toisessa ikäryhmässä kyllä/ei

4 **Asiakirjan hakija:**

(osoite):

5 **Antaja – viranomainen**

Leima

Päiväys

(a) Aakkosellinen luku, jonka kaksi ensimmäistä numeroa kertovat antavan jäsenmaan (01 = Belgia, 02 = Tanska, 03 = Saksa, 04 = Kreikka, 05 = Espanja, 06 = Ranska, 07 = Irlanti, 08 = Italia, 09 = Luxemburg, 10 = Alankomaat, 11 = Portugali, 12 = Yhdistynyt kuningaskunta).

(b) Ennen yhdenmukaistetun tunnistusjärjestelmän voimaantuloa syntymäkuukauden (-vuoden) merkitseminen riittää.

(c) Jos sellainen on ollut.

(d) Eläimiä, joista ei myönnetä palkkiota suhteellisen vähennyksen soveltamisen vuoksi, pidetään eläiminä, joista on myönnetty palkkio (tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohta).

*LIITE II***EDELLÄ 22 ARTIKLASSA TARKOITETTU NAUTAKARJAROTUJEN LUETTELO**

- Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD),
- Ayreshire,
- Armoricaïne,
- Bretonne pie-noire,
- Fries-Hollands (FH), française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR),
- Groninger Blaarkop,
- Guernsey,
- Jersey,
- Kerry,
- Malkeborhorn,
- Reggiana,
- Valdostana Nera.

*LIITE III***ASETUKSEN 25 ARTIKLASSA TARKOITETTU KESKIMÄÄRÄINEN MAITOTUOTOS**

Belgia	4 350 kg
Tanska	6 150 kg
Saksa	4 850 kg
Kreikka	3 000 kg
Espanja	3 600 kg
Ranska	4 950 kg
Irlanti	3 950 kg
Italia	4 150 kg
Luxemburg	4 800 kg
Alankomaat	6 000 kg
Portugali	3 550 kg
Yhdistynyt kuningaskunta	5 200 kg